

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta:	Nikola Kindlová
Téma práce:	Příprava jednání v občanském soudním řízení
Rozsah práce:	65 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	08. 04. 2017 (el. podoby) 10. 04. 2017 (tištěné podoby)

1. Aktuálnost (novost) tématu

Diplomantkou zvolené téma lze považovat nikoliv za nové, neboť si za téma své práce zvolila problematiku přípravy jednání v civilním soudním řízení. Zvolené téma je ale tématem stále aktuálním, neboť stejně jako jiné instituty upravené v občanském soudním řádu je předmětem častých odborných diskusí. Na tuto skutečnost reaguje nejen odborná literatura, ale i judikatura.

Za velmi zajímavou považují již samotnou volbu tématu, a to s ohledem na její významné postavení nejen v právní teorii, ale především v praxi. Problematika přípravy jednání nebyla doposud odbornou literaturou uceleně zpracována a přitom stále nabízí dostatek možností k zamyšlení.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Zpracování diplomantkou zvoleného tématu vyžaduje znalosti teoretické, a to především problematiky jednotlivých institutů přípravy jednání. Přínosné zpracování tématu samozřejmě vyžaduje práci a ovládnutí relevantní judikatury. Autorka použila při psaní své práce zejména metody popisné a analytické, v kapitole 5. pak metody komparativní.

Náročnost zvládnutí těchto teoretických otázek, při čemž lze čerpat z monografické i časopisecké odborné literatury, odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu. Níže bude posouzeno, zda si diplomantka tyto teoretické otázky dostatečně osvojila a zda je její práce s těmito základními východisky koherentní.

3. Formální a systematické členění práce

Po formální stránce je práce rozčleněna do šesti kapitol, úvodu a závěru. Jednotlivé kapitoly se dále vnitřně člení. Součástí práce je seznam zkratk, seznam použitých pramenů a literatury, resumé (v českém jazyce a anglickém jazyce), název práce a klíčová slova (obojí v českém a anglickém jazyce).

V úvodu autorka seznamuje čtenáře s cílem své práce, kterým je „*zhodnotit jednotlivé instituty přípravy jednání a zjistit, zda skutečně pomáhají řízení ulehčit a zrychlit*“. V kapitole první v obecné rovině vymezuje význam přípravy jednání v řízení před soudem prvního stupně. Zásady spojené s přípravou jednání jsou předmětem druhé kapitoly. Za těžiště hodnocené práce lze považovat kapitolu třetí, ve které se nejprve zabývala problematikou zkoumání procesních podmínek - k zařazení tohoto pojednání do práce mám výhradu systematickou, neboť se domnívám, že tam tato podkapitola nepatří (autorka tak zbytečně popisuje a vyčerpává 18 stran práce, které by mohla využít k podrobnějšímu pojednání o dalších zásadních institutech přípravy jednání) - sama autorka toto uvádí i z pohledu praxe na str. 63. Posléze se v kapitole třetí (již konečně od str. 41!) zabývá instituty přípravy jednání, a to výzvou žalobci k doplnění rozhodných skutečností, výzvou žalovanému k vyjádření se, tzv. kvalifikovanou výzvou, přípravným jednáním a jiným soudním rokem. V další samostatné kapitole, kapitole čtvrté, se autorka věnovala vybraným procesním úkonům účastníků řízení souvisejících s přípravou jednání (opět je sporné zařazení této kapitoly, zejména pak

sama autorka u některých uvádí, že nemají zvláštní význam pro přípravu jednání). V kapitole páté diplomantka provedla komparaci se slovenskou právní úpravou. Před vlastní závěr práce pak autorka zařadila kapitolu šestou, kterou nazvala příprava jednání v praxi. V této kapitole sděluje čtenáři výsledky průzkumu s 11 soudci, kterým položila otázky na využívání institutů přípravy jednání. Práce je ukončena krátkým závěrem, ve kterém pouze stručně shrnula problematiku své práce, aniž by podrobněji zhodnotila současnou právní úpravu, příp. uvedla dílčí závěry, ke kterým ve své práci dospěla včetně vlastních návrhů *de lege ferenda*. Po formální stránce mám k práci zejména výtku zmíněnou výše, a to, že institutům přípravy jednání je v práci věnována malá pozornost (v podstatě až od str. 41 a dále). Tím, že do své práce zahrnuje problematiku procesních podmínek, které v zásadě samy o sobě postačují k sepsání práce takového druhu, si uzavřela cestu věnovat se institutům přípravy jednání do hloubky, neboť pak by práce velmi přesáhla rozsah stanovený pro práce tohoto druhu.

4. Vyjádření k práci

K práci mám následující připomínky:

na str. 12 - chybí, z čeho se dovozuje, že pouze u vybraných nesporných řízení není možné použít kvalifikovanou výzvu,
podkapitola 1. 1. je povrchním místy i „zmatečným“ pojednáním o přípravě jednání ve sporném a nesporném řízení,
pokud se diplomantka rozhodla provést i výklad zásad - pak by bylo vhodné např. na str. 16 zmínit, že i účastník řízení může právě v rámci přípravy jednání namítat podjatost soudce,
na str. 17 by bylo vhodné zmínit, že přípravné jednání (popř. i jiný soudní rok) jsou neveřejné,
na str. 19 dole bych doporučovala dát do závorky i (z části), aby tomu pak následující text odpovídal,
na str. 20 autorka píše o „... možnosti přibrat nějakou osobu ...“ (?),
zásady vyšetřovací a projednací se nevztahují pouze k dokazování, ale i k rozsahu zjišťování skutkového stavu!,
rozhodně nemůže obstát tvrzení, že se zásada jednoty řízení a zásad koncentrace týkají spíše dokazování (str. 21)! - vždyť provedením přípravného jednání dochází ke koncentraci řízení,
na str. 23 je uvedeno - vydání „meritorního řízení“ (?) - snad meritorního rozhodnutí!,
celkově popis procesních podmínek navíc vybočuje z tématu (konstatováno již výše),
na str. 24 - nepřesné vymezení pravomoci - soudy neprojednávají „věci“, ale spory!,
na str. 26 - popisuje autorka rozdíl mezi článkem soudní soustavy, stupněm a instancí (?) - z jakého pramene toto čerpala, když sama posléze pojem stupeň a instance používá synonymicky (?),
na str. 30 shora je uvedeno ustanovení, ale jakého zákona (?),
na str. 31 je použita nevhodná formulace - „Funkční příslušnost sděluje ...“,
dále konstatování o mimořádných opravných prostředcích - z výkladu autorky plyne, že máme pouze dovolání (?),
na str. 33 - 34 uvedla diplomantka praktický příklad - co má doložit (?),
na str. 35 je uvedeno - „... způsobilost stát na té straně, kde je žalobce označil ...“ - a to je procesní podmínka (?),
na str. 36 (i str. 37) je chybně uveden název „dědické řízení“ - máme řízení o pozůstalosti,
není mi zřejmý úmysl autorky, proč mezi procesní podmínky zařadila pojednání o věcné a procesní legitimaci (podkapitola 3. 1. 2. 3.),
instituty přípravy jednání jsou předmětem výkladu POUZE na str. 41 - 50!,
na str. 39 dole - diplomantka zaměňuje pojmy „jednání“ a „řízení“!,
na str. 40 dole - výjimky lze něčím zobecnit,

konečně se dostávám k tématu práce - „výzva žalovaného k vyjádření se“ - je ovšem pouze povrchním popisem, postrádám - co to je za institut, jakou formou a co v ní může soud stanovit, uložit, nedodržení, postih apod. (?),
na str. 44 (shodně i na str. 48, 66, 69, 71) píšete o fikci uznání, sama ale na jednom místě pochybujete - s výzvou soudu podle § 114b je spojena domněnka!,
není správné uvádět, že jde o „kontumační rozsudek pro uznání“!,
na str. 45 shora -to právě musí soudce zvážit,
na str. 49 je uvedeno označení účastníka řízení jako „posuzovaný“ - to je ale zákonný termín pro účastníka řízení o svéprávnosti,
na str. 54 shora - nepřesně definován souhlas žalovaného se zpětvzetím žaloby, pojednání na str. 54 uprostřed- tak proč o tom autorka píše?,
na str. 70 pozor na termíny „jednání“ a „řízení“!

Vzhledem k výše uvedenému lze práci hodnotit jako průměrně zpracovanou diplomovou práci, v níž je zvolené téma zpracováno pouze povrchně, zároveň se autorce nezdařilo vyvarovat se věcných chyb. Lze ovšem uzavřít, že práce ještě splňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Uvedenému odpovídá navržený stupeň hodnocení.

Automatická kontrola shod provedená systémem theses.cz generuje dokument čítající 280 (!) stran, představující 19 dokumentů obsahujících shody. Míra shody však v žádném dokumentu nepřesahuje 5%. Nakolik je v lidských silách takto obsáhlý dokument prostudovat, lze konstatovat, že nalezené shody se týkají povětšinou názvů právních předpisů či citací zákonných textů či judikatury, které logicky musí být shodné. Na základě uvedené kontroly shod tedy nelze učinit závěr o tom, že by diplomantka nepostupovala při tvorbě práce *lege artis*.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Cílem diplomové práce bylo zhodnotit jednotlivé instituty přípravy jednání a zjistit, zda skutečně pomáhají řízení ulehčit a zrychlit. Hodnocená práce v zásadě tento vytyčený cíl splnila.
Samostatnost při zpracování tématu	Diplomantka při zpracování zvoleného tématu prokázala schopnost samostatné práce, a to nejen při studiu odborné literatury a relevantní judikatury, ale i při sepsání vlastního textu práce. Lze uzavřít, že diplomantka při zpracování postupovala natolik samostatně, nakolik se očekává od autora tohoto druhu práce.
Logická stavba práce	Zvolenou systematiku práce nepovažuji za úplně vhodnou. Blíže k tomu viz bod 3. tohoto posudku. Lze tedy uzavřít, že autorka zvolené téma zpracovala spíše povrchně.
Práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací	Autorka pracuje s literaturou v zásadě řádně a průběžně na ni odkazuje. Ze seznamu vyplývá, že autorka pracovala s dvanácti odbornými prameny. Skutečnost, že se autorka s literaturou seznámila, dosvědčuje také aparát poznámek pod čarou čítající 52 poznámek pod čarou - včetně judikatury. Diplomantce vytkám nesprávnou citaci právních předpisů, a to jak v seznamu zkratk, tak ve vlastním textu práce (např. na str. 36, 42). Lze shrnout, že práce s literaturou odpovídá

	požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Autorka zvolené téma zpracovala dosti povrchně. Dokladem toho je i výtka k systematické práci, kdy se zbytečně zabývala jinými instituty, než těmi, které tvoří podstatu zvoleného tématu. Vytknout musím autorce i nedostatečnou pozornost přesného vyjadřování, které zbytečně snižuje kvalitu práce. Lze tedy uzavřít, že autorka zvolené téma sice zpracovala, nikoli do takové hloubky, jak by se s ohledem na název práce dalo očekávat.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Úprava práce je po formální stránce přehledná. Velikost písma i jeho rozpal je standardní, počet úhozů odpovídá průměrné normostraně. Součástí práce jsou i grafy, které vhodně zobrazují výsledky ankety. Lze uzavřít, že úprava odpovídá požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.
Jazyková a stylistická úroveň	Práce je po stránce jazykové i stylistické na dobré úrovni. Pouze výjimečně se v práci vyskytují chyby gramatické či jazykové (např. na str. 28 chybí slovo „soudy“, na str. 38 překlep, str. 52 dole text odražen po jednom slově na novou stranu), příp. nevhodné výrazy (např. na str. 41 „vytýkáci usnesení“, na str. 62 „... veškeré záležitosti za vhodně nastavené.“).

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Při obhajobě práce by autorka mohla pohovořit o problematice, kterou ve své práci zmínila pouze okrajově, a to problematiku „povahy věci“ nebo „okolnosti případu“, které zákon vyžaduje pro postup podle § 114b OSŘ. Rovněž by mohla podrobněji pohovořit o vlastních návrzích *de lege ferenda*.

Doporučení/nedoporučení k obhajobě	práce	Závěrem lze konstatovat, že předložená diplomová práce, i přes výše uvedené, jak po stránce obsahové, tak po stránce formální, splňuje požadavky kladené na tento druh prací, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.
Navržený klasifikační stupeň		Dobře.

V Praze dne 10. května 2017

JUDr. Dita Frintová, Ph.D.
oponent diplomové práce